Arnau es fa imprescindible pel Girona

El maresmenc, de 22 anys, s'ha convertit en un jugador capital per a Míchel, que no es cansa de llançar-li floretes
«És el jugador més important de l'equip», va dir divendres després de guanyar a Sant Sebastià

El talent extraordinari d'Azzedine Ounahi ha estat de les poques bones notícies a Montilivi en aquesta primera volta que és a punt d'acabar. El marroquí ha enlluernat amb els seus tocs fins i delicats i ha estat determinant quan ha estat bé físicament. De fet, podríem dir que és l'únic element diferencial que té l'equip amb el permís d'un Viktor Tsygankov que, al seu ritme, comença a ser el que era. Míchel l'elogia sí i en destaca, la seva capacitat per fer la diferència, tanmateix, segurament que premeditadament, no l'afalagava en excés. Tampoc ho feia amb Savinho o amb Dovbyk. Sí que ho fa, per contra, amb un altre jugador, molt menys protagonista amb la pilota i pel que fa a números ofensius, però igual o més important a l'equip: Arnau Martínez.«Ounahi és molt bo, té molt de talent i és diferencial. El perdrem tres o quatre partits (per la Copa Àfrica). Tot i això, l'ànima i el cor de l'equip són jugadors com Stuani, Portu, Iván Martín o Arnau. Els trobo a faltar al camp», deia Míchel al final del partit de divendres passat a Sant Sebastià. El discurs continuava amb un elogi a Arnau. «Per mi, el jugador més important de l'equip és Arnau Martínez. Fa tot el que m'agrada en la meva manera de pensar el futbol en atac i en defensa», deia. Aquestes declaracions anaven en consonància amb les que va fer després de l'empat contra el Reial Madrid a Montilivi (1-1). «Per mi, Arnau fa dos partits que és el millor de l'equip (contra Madrid i Betis). La seva intel·ligència s'anticipa a la seva velocitat. Es posiciona de manera extraordinària», deia el tècnic madrileny sobre l'encarregat de lluir el braçalet de capità durant l'absència per lesió de Cristhian Stuani. Malgrat tenir tan sols vint-i-dos anys, ser el capità i l'encarregat de dirigir-se a l'àrbitre per queixar-se o reclamar quelcom, ni li va gros ni li suposa cap pressió afegida. Ans al contrari. Haver debutat a Segona amb només disset anys l'ha curtit i fet madurar molt de pressa a còpia de patacades i alegires. Tot plegat li ha permès adquirir una experiència poc habitual a la seva edat que, afegida a la confiança dels entrenadors, li han donat galons i ascendència al vestidor. Tant és així que cada cop és més respectat pels àrbitres i companys.En aquest sentit, el partit a Anoeta va ser el número cent d'Arnau Martínez a Primera Divisió. Una xifra considerable per tenir només vint-i-dos anys. Molt lluny queda aquell 17 de desembre de 2020 en què feia el seu debut amb el primer equip en un partit de Copa del Rei a Segovia contra la Gimnàstica amb Francisco Rodríguez d'entrenador. Des d'aquell dia, el defensa maresmenc, amb passat al planter del Barça i l'Hospitalet, ha disputat cent setanta-set partits amb l samarreta blanc-i-vermella, amb la qual ha marcat deu gols.Internacional sub21, però desaparegut de les convocatòries i oblidat, de moment, per Luis de la Fuente, no seria d'estranyar que els tècnics de la selecció li tinguessin l'ull a sobre. L'estiu del 2024, el maresmenc va renovar contracte fins al juny del 2027. És a dir, té aquesta temporada i una altra de contracte, amb una clàusula que no supera els quinze milions d'euros. Per rendiment i projecció, no seria d'estranyar, doncs, que el club mogués fitxa aviat per intentar millorar les condicions d'un jugador de la casa i que s'ha convertit en imprescindible i un dels grans actius de l'entitat.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2025/12/15/arnau-fa-imprescindible-pel-girona-124782435.html